

**ΝΑ ΜΗ ΧΑΘΕΙ Η ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΗΣ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ!
ΑΥΡΙΟ, ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ, ΤΟ
«ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ» ΝΑ ΚΑΤΟΧΥΡΩΘΕΙ ΚΑΙ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

Γράφει ο **Γιάννης Χλιουνάκης**

Δε γνωρίζουμε πολιτική μάχη που να δόθηκε με χειρότερους όρους για τις λαϊκές δυνάμεις και να κερδήθηκε με λαμπρότερο τρόπο. Οι εχθροί είχαν σταθερά την πρωτοβουλία, μέχρι η «εύπιστη κορασίδα» να αντιληφθεί ότι βρίσκεται σε κλοιό αποφασισμένων βιαστών δολοφόνων. Δεν υπήρχε κανένα σχέδιο, ούτε Β΄ αλλά ούτε και Α΄. Οι «αρχηγοί», πηγαίνοντας στη μάχη, παρακαλούσαν να γίνει κάτι για να πουν «ναι» και να μην πολεμήσουν. Τα κομβικά σημεία, οι διαβιβάσεις και ο ανεφοδιασμός του στρατού μας βρίσκονταν στα χέρια των χειρότερων από τους εχθρούς μας, διάφορων φον Στούρναρ. Ο αντίπαλος έκανε, απλά και καθαρά, **πανστρατιά**. Οι πιο αποφασισμένες από τις δικές μας δυνάμεις πιάστηκαν στην κατάσταση του... «αλλού βαράνε τα βιολιά κι αλλού χορεύει η νύφη».

Και η μάχη κερδήθηκε! Για να δοθεί αμέσως η σκληρότερη επόμενη!
Καλοδεχούμενη. Αλλά όχι με τους ίδιους όρους!

Δε θα απαιτήσουμε, νομίζω, αύριο στο δρόμο, **το έξω από την Ε.Ε. και το ευρώ**. Η διακήρυξη δεν υποκαθιστά τη διεκδίκηση. Όσοι πιστεύουν πραγματικά στη διακήρυξη -είμαι ένας από αυτούς- πρέπει άμεσα να καταπιαστούμε στα σοβαρά με ένα επεξεργασμένο και πειστικό σχέδιο Β΄. Τέτοιο που να μπορεί να νικήσει. Καθυστερήσαμε πάρα πολύ ξορκίζοντας την απειλή του... σοσιαφιλελευθερισμού.

Θα απαιτήσουμε όμως ο Τσίπρας να πάει εκεί αύριο εκεί χωρίς τις 47 σελίδες και κάθε άλλο παρόμοιας έμπνευσης κείμενο. Θα απαιτήσουμε όμως και κάτι άλλο! Βέβαια δεν έχουμε τον τρόπο για να γεμίσουν τα ταμεία των Τραπεζών, ούτε γνωρίζουμε πώς θα αντιδράσει η σύγχρονη Ιερά Συμμαχία και οι Μέττερνιχ στα κονκλάβια τους. Όμως ... εδώ στην Αθήνα ο λαός πρέπει να έχει ένα έπαθλο. Δε μπορεί να είναι βέβαια αυτό που δικαιούται, όμως και με κλειστές τις Τράπεζες και με τη θηλιά στο λαιμό -ή πιο σωστά, **ακριβώς επειδή είναι έτσι-**

ένα κύμα ριζικού εκδημοκρατισμού πρέπει να σαρώσει τη χώρα.

Αύριο, αυτή τη βδομάδα, όχι αργότερα, κάποια από εκείνα που χαρακτηρίζουν το περίφημο «δημοκρατικό ευρωπαϊκό κεκτημένο» πρέπει να κατοχυρωθούν και στη χώρα μας. Αύριο, αυτή τη βδομάδα, όχι αργότερα, το ξεδόντιασμα της πέμπτης φάλαγγας πρέπει να αρχίσει, χωρίς δισταγμούς και αναστολές. Τι, νομίζω, πρέπει να φέρουν οι επόμενες μέρες:

- Στην Ελλάδα δε μπορεί να υπάρχει εργαζόμενος που δεν καλύπτεται από **συλλογική σύμβαση**. Κάθε τι άλλο είναι μαύρη εργασία, μαύρη σκλαβιά, παρανομία που δεν θα αναγνωρίζεται πουθενά.
- Οι εργαζόμενοι, εκεί που οι εργοδότες βάζουν λουκέτο επειδή «δε βγαίνουν» έχουν, αυτόχρονα, τη δυνατότητα να αναλάβουν τη διαχείρισή, συνεχίζοντας τη λειτουργία της όποιας επιχείρησης, μέχρις ότου... Το κράτος οφείλει να στηρίξει, όπως μπορεί, κάθε τέτοια πρωτοβουλία.
- Οι Τράπεζες, όπως κάθε καπιταλιστική επιχείρηση, διοικούνται όπως καθορίζει η πραγματική σύνθεση και προέλευση του μετοχικού τους κεφαλαίου.
- Το καθεστώς ανομίας και ασυδοσίας που χαρακτήριζε ως σήμερα τη λειτουργία των Μ.Μ.Ε. λαμβάνει τέλος. Οι ιδιοκτήτες τους θα συμβάλουν βέβαια και αυτοί στην αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης. Έστω με τα χρωστούμενα...
- Άμεσα δρομολογείται ο πανεθνικός διάλογος με καθορισμένη την ημερομηνία λήξης, που θα οδηγήσει σε ριζική αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Στόχος: ο τερματισμός της αιμορραγίας της λαϊκής οικογένειας και η υπεράσπιση των μορφωτικών δικαιωμάτων των παιδιών της
- Ολόκληρος ο κρατικός μηχανισμός, αυτονόητα, στρατεύεται στην αντιμετώπιση της διαφαινόμενης ανθρωπιστικής κρίσης. Στα νοσοκομεία, στις συνοικίες, στα σχολεία, παντού **κανείς δε θα στερηθεί τα αναγκαία**.

Σύντροφοί παλιοί, της ριζοσπαστικής Αριστεράς, η ζωή μας ξεπέρασε όλους. Ας ανοίξουμε το βήμα να την προλάβουμε.

Μια Νέα Μεταπολίτευση, με βαθύ, δημοκρατικό και κοινωνικό περιεχόμενο είναι το ζητούμενο!